YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
21 päivänä kesäkuuta 1999 *

Asiassa T-107/99 R,

María Soledad García Retortillo, freelance-kääntäjä, kotipaikka Cáceres (Espanja), edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier ja Véronique Peere, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat Martin Bauer ja Diego Canga Fano, joita avustaa barrister Philip Bentley, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston johtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii yksityiskohtaisista säännöistä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön 1 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/307/EY (EYVL L 119, s. 49) täytäntöönpanon lykkäämistä ja neuvoston nimittävän viranomaisen tekemien sellaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämistä, joilla ainoastaan 2.10.1997 Schengenin entisen sihteeristön palveluksessa ollut henkilöstö nimitetään Euroopan yhteisöjen virkamiehiksi ja yhdistetään neuvoston yksiköihin,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja riidan perustana olevat tosiseikat

1 Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyllä pöytäkirjalla (EYVL 1997, C 340, s. 93; jäljempänä pöytäkirja), joka on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten ja niihin liittyvien tiettyjen asiakirjojen muuttamisesta tehdyn Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjalla (EYVL 1997, C 340, s. 1) liitetty Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen, yhdistetään

Schengenin säännöstö, sellaisena kuin se määritelty sitä koskevassa liitteessä, tehostetun yhteistyön muotona osaksi Euroopan unionin oikeudellista ja institutionaalista järjestelmää.

2 Pöytäkirjan 2 ja 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

"2 artikla

1. Amsterdamin sopimuksen voimaantulopäivästä alkaen Schengenin säännöstöä, myös Schengenin sopimuksilla perustetun toimeenpanevan komitean tähän päivään mennessä tekemiä päätöksiä, sovelletaan välittömästi 1 artiklassa lueteltuihin kolmeentoista jäsenvaltioon, tämän kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan määräysten soveltamista. Samasta päivästä alkaen neuvosto toimii kyseisen toimeenpanevan komitean sijasta.

— —

7 artikla

Neuvosto antaa määräenemmistöllä yksityiskohtaiset säännöt Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön."

3 Neuvoston pääsihteeri antoi 15.4.1999 päivätyllä muistiollaan pysyvien edustajien komitealle (Coreper) kaksi neuvoston pääsihteerin valmistelemaa neuvoston

päätösehdotusta, joista merkinnällä "7328/99 Schengen 25" varustettu koski yksityiskohtaisia sääntöjä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön. Kyseisen ilmoituksen 3 kohdassa valtuuskuntia pyydettiin "ilmaisemaan näitä päätösehdotuksia koskeva suostumuksensa" ja "ehdottamaan neuvostolle niiden hyväksymistä juristi-lingvistien viimeistelemässä muodossa kirjallista menettelyä noudattaen ennen 1.5.1999 kello 12.00".

4 Coreper päätti 21.4.1999 aloittaa kirjallisen menettelyn neuvoston yksityiskohtaisista säännöistä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön tekemän päätösehdotuksen hyväksymiseksi.

5 Kirjallinen menettely aloitettiin siten, että neuvoston pääsihteeri lähetti neuvoston jäsenille 26.4.1999 teleksin nro 1845.

6 Kyseisessä teleksissä todetaan muun muassa seuraavaa:

"[Coreperin] 21.4.1999 tekemän kirjallisen menettelyn aloittamista koskevan päätöksen (toinen osa) johdosta pyydän teitä ilmoittamaan, oletteko valmiita hyväksymään neuvoston päätökset, sellaisina kuin ne ovat asiakirjoissa 7581/99 SCHENGEN 29 [päätös yksityiskohtaisista säännöistä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön] ja 7582/99 SCHENGEN 30 JAI 34.

Teitä pyydetään vastaamaan tähän kysymykseen muodossa KYLLÄ, EI tai PIDÄTTYMINEN ÄÄNESTÄMÄSTÄ.

— —

Muistutamme, että ammattiyhdistysten kanssa käydyt neuvottelut ovat antaneet aiheen neuvoston pääsihteerin kertomuksessa selostettujen mielipide-erojen toteamiseen — — ".

7 Teleksin nro 1845 teksti päättyy mainintaan päivämäärästä, johon mennessä vastaukset piti toimittaa neuvoston pääsihteeristöön.

8 Neuvoston pääsihteeri lähetti jäsenvaltioiden valtuuskunnille 3.5.1999 teleksin nro 2053, teleksillä nro 1845 alkaneen kirjallisen menettelyn päättymisestä. Tässä teleksissä todetaan, että "kirjallinen menettely [neuvoston päätökseksi yksityiskohtaisista säännöistä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön] päättyi 1.5.1999" ja että "kaikki valtuuskunnat ovat hyväksyneet päätöksen, sellaisena kuin se ilmenee asiakirjasta 7581/99 SCHENGEN 29, paitsi Itävallan valtuuskunta, joka on pidättynyt äänestämästä ja Ranskan valtuuskunta, joka on äänestänyt sitä vastaan".

9 Yksityiskohtaisista säännöistä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön 1 päivänä toukokuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/307/EY julkaistiin 7.5.1999 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL L 119, s. 49).

10 Päätöksen 1999/307/EY 3 perustelukappaleen mukaan Schengenin sihteeristön neuvoston pääsihteeristöön yhdistämisen "tarkoituksena on varmistaa, että sisällytettäessä Schengenin säännöstö osaksi Euroopan unionin säännöstöä kyseisen säännöstön soveltaminen ja sitä koskevien säännösten kehittäminen tapahtuu edelleen niiden moitteettoman toiminnan takaavissa olosuhteissa".

11 Päätöksen 1999/307/EY 1—3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1 artikla

1. Tämän päätöksen tarkoituksena on vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön.

2. Tässä päätöksessä Schengenin sihteeristö määritellään muodostuvaksi henkilöistä, jotka täyttävät 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyt edellytykset.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösäännöissä, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', säädetään, ja edellyttäen, että todennetaan tämän päätöksen 3 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen, nimittävä viranomainen voi henkilöstösääntöjen 2 artiklan mukaisesti nimittää neuvoston pääsihteeristöön tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitetut henkilöt Euroopan yhteisön henkilöstösäännöissä tarkoitetuiksi Euroopan yhteisöjen koeajalla oleviksi virkamiehiksi ja ottaa heidät johonkin niistä viroista, jotka ovat neuvoston pääsihteeristön henkilökuntaa koskevassa luettelossa varainhoitovuodelle 1999, liitteenä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti määritellylle ura-alueelle, virkaryhmään, palkkaluokkaan tai tasolle.

3 artikla

Nimittävä viranomainen voi tehdä 2 artiklassa säädetyt nimitykset todettuaan, että kyseiset henkilöt:

a) ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia;

b) ovat täyttäneet asevelvollisuutta koskevan lainsäädännön mukaiset velvollisuutensa;

c) täyttävät tehtäviensä hoitamisen edellyttämät hyvää mainetta koskevat vaatimukset;

d) täyttävät näiden tehtävien hoidossa tarvittavat terveydelliset edellytykset;

e) toimittavat kirjalliset todisteet, joista ilmenee:

i) että he olivat Schengenin sihteeristön palveluksessa 2 päivänä lokakuuta 1997 joko Schengenin sihteeristön käyttöön asetettuina Benelux-pääsihteerikollegion jäseninä tai Benelux-talousliiton työsopimussuhteisina toimihenkilöinä tai Benelux-sihteeristön vakituisina toimihenkilöinä Schengenin sihteeristön käyttöön asetettuina ja että he toimivat siellä tosiasiallisesti;

ii) että he olivat edelleen Schengenin sihteeristön palveluksessa 1 päivänä toukokuuta 1999 ja

iii) että he hoitivat i ja ii alakohdassa mainittuina päivinä Schengenin sihteeristössä tosiasiallisesti tehtäviä, jotka liittyivät Schengenin säännöstön soveltamiseen ja kehittämiseen, puheenjohtajavaltion ja valtuuskuntien avustamiseen, raha- ja talousasioiden hoitoon, kääntämiseen ja/tai tulkkaukseen, arkisto- tai sihteeristötehtäviin, lukuun ottamatta teknisiä tai hallinnollisia tukitehtäviä;

f) toimittavat kaikki asiakirjat tai kirjalliset todisteet, tutkinto- tai päästötodistukset tai todistukset, joista ilmenee, että heillä on niiden tehtävien hoidossa vaadittava pätevyys- tai kokemustaso, jota vastaavalle ura-alueelle tai virkaryhmään heidät on määrä ottaa."

12 Päätöksen 1999/307/EY päätösosan 5 artiklassa säädetään, että päätös "tulee voimaan päivänä, jona se tehdään" ja että sitä "sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1999".

Asian käsittelyn vaiheet

13 Kantaja teki 30.4.1999 nimittävälle viranomaiselle päätöksestä 1999/307/EY Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen.

14 Kantaja nosti samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa päätöksen 1999/307/EY ja neuvoston nimittävän viranomaisen tekemät päätökset, joilla ainoastaan 2.10.1997 Schengenin entisen sihteeristön palveluksessa ollut henkilöstö nimitetään Euroopan yhteisöjen virkamiehiksi ja yhdistetään neuvoston yksiköihin (jäljempänä nimittävän viranomaisen riidanalaiset päätökset).

15 Kantaja vaati samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa rekisteröidyllä erillisellä asiakirjalla myös päätöksen 1999/307/EY ja nimittävän viranomaisen riidanalaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämistä.

16 Neuvosto esitti 10.5.1999 kirjalliset huomautuksensa välitoimia koskevasta hakemuksesta.

17 Kantaja, jota kehotettiin vastaamaan kirjallisesti neuvoston kirjelmän johdosta, esitti huomautuksensa 12.5.1999 jätetyssä kirjelmässä, joka annettiin välittömästi neuvostolle tiedoksi.

18 Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään yhteisön oikeutta koskevia asioita hoitavan osaston valtionasiamies Rosario Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais, pyysi kirjeellään 18.5.1999 saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

19 Neuvosto esitti 7.6.1999 kumoamiskannetta koskevan oikeudenkäyntiväitteen.

20 Välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävästi selvitystä voidakseen ratkaista nyt kyseessä olevan välitoimia koskevan hakemuksen ilman, että on tarpeen kuulla etukäteen asianosaisten suullisia selityksiä tai hyväksyä Espanjan kuningaskuntaa väliintulijaksi.

Oikeudelliset seikat

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan (joista on tullut EY 242 ja EY 243 artikla) sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan nojalla riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, mikäli se katsoo olosuhteiden tätä edellyttävän.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että hakemus säädöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista ei pääsääntöisesti tutkita välitoimimenettelyssä, vaan se on jätettävä pääasian kanteen tutkimisen yhteyteen, paitsi jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset näyttävät ensi arviolta selvästi puuttuvan. Kanteen tutkittavaksi ottamisen ratkaiseminen välitoimimenettelyssä silloin, kun tutkittavaksi ottaminen ei ole jo lähtökohtaisesti täysin poissuljettua, johtaisi nimittäin siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökseen otettaisiin ennalta kantaa (asia T-196/98 R, Peña Abizanda ym. v. komissio, määräys 4.2.1999, Kok. H. 1999, s. II-15, 10 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksessa on täsmennettävä seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris).

Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa siten, että täytäntöönpanoa koskeva lykkäämishakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (asia T-211/98 R, Willeme v. komissio, määräys 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. II-57, 18 kohta).

24 Välitoimista päättävällä tuomioistuimella on välitoimihakemuksen kokonaistarkastelussa laaja harkintavalta ratkaista, miten edellä mainitut erilaiset edellytykset on tutkittava. Tätä harkintavaltaa on käytettävä ottaen kunkin tapauksen erityiset olosuhteet huomioon (asia C-393/96 P(R), Antonissen v. neuvosto ja komissio, määräys 29.1.1997, Kok. 1997, s. I-441, 28 kohta).

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Välitoimia koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottaminen

25 Kantaja, joka oli Schengenin sihteeristön palveluksessa kääntäjänä 1.1.1993—30.10.1994, katsoo välitoimihakemuksessaan, että sekä päätös 1999/307/EY, joka kantajan mukaan on tehty kirjallista menettelyä noudattaen 30.4.1999 kello 12.00, että nimittävän viranomaisen riidanalaiset päätökset riistävät häneltä lopullisesti kaikki mahdollisuudet tulla palkatuksi johonkin niistä 71 virasta, jotka on erityisesti perustettu Schengenin säännöstön sisällyttämiseksi osaksi Euroopan unionia. Nämä päätökset ovat siten hänelle vastaisia.

26 Kantajalla on erityisesti Schengenin säännöstön sisällyttämiseksi osaksi Euroopan unionia perustettujen virkojen hakijana oikeus saada kanteensa hänen ja neuvoston välisessä riita-asiassa tutkittavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa EY:n perustamissopimuksen 179 artiklan (josta on tullut

EY 236 artikla) nojalla (ks. vastaavasti asia T-30/96, Gomes de Sá Pereira v. neuvosto, määräys 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-785, 24 kohta).

27 Neuvosto väittää aluksi, että kantaja perustaa kanteensa virheelliseen tosiseikkaan väittämällä, että teleksissä nro 1845 ilmoitettu päivämäärä on 30.4.1999. Kyseisen, neuvoston vastineeseen oheistetun asiakirjan viimeisestä kappaleesta nimittäin ilmenee, toisin kuin mainittiin ensimmäisissä espanjan- ja suomenkielisissä versioissa, joissa mainittu päivämäärä oli 30.4.1999, että vastausten tuli saapua neuvoston pääsihteeristöön "viimeistään lauantaina 1.5.1999 ennen kello 12.00". Neuvosto katsoo tällä perusteella, että päätös 1999/307/EY on tehty tuona samana päivänä, kuten on todettu 3.5.1999 päivätyssä teleksissä nro 2053 (edellä tämän määräyksen 8 kohta).

28 Neuvosto väittää lisäksi, että on olemassa kolme perustetta, joiden johdosta välitoimia koskeva kanne on selvästi jätettävä tutkimatta.

29 Ensiksi, välitoimia koskeva kanne on nostettu ennenaikaisesti (asia T-247/97, Lonuzzo-Murgante v. parlamentti, tuomio 13.3.1998, Kok. H. 1998, s. II-317, 42 ja 43 kohta). Yhtäältä kanne on nostettu ennen päätöksen 1999/307/EY tekemistä. Toisaalta päätöksen 1999/307/EY 2 artiklassa säädetään, että nimittävä viranomainen voi nimittää neuvoston pääsihteeristöön entiseen Schengenin sihteeristöön kuuluneet henkilöt "poiketen siitä, mitä henkilöstösäännöissä säädetään" ja "edellyttäen, että todennetaan 3 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen". Nimittävän viranomaisen riidanalaisia päätöksiä ei kuitenkaan oltu tehty vielä sinä päivänä, jolloin kanne nostettiin, koska nimittävä viranomainen ei ollut vielä lopettanut päätöksen 1999/307/EY 3 artiklassa säädettyjen seikkojen todentamiseen liittyvää työtä.

30 Toiseksi, kantajalta puuttuu oikeussuojan tarve, eivätkä riidanalaiset päätökset ole hänelle vastaisia.

31 Perustamissopimuksen 179 artiklan nojalla nostettu kanne pääasiassa on selvästi jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sen tarkoituksena on saada kumotuksi päätös 1999/307/EY, koska neuvosto ei ole tehnyt tätä päätöstä nimittävänä viranomaisena. Päätös 1999/307/EY on nimittäin yleisesti sovellettava säädös, joka perustuu pöytäkirjan 7 artiklaan, ja siihen sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) määrättyä laillisuusvalvontaa. Joka tapauksessa päätös 1999/307/EY ei selvästi koske kantajaa erikseen.

32 Kanne pääasiassa on neuvoston mukaan selvästi jätettävä tutkimatta myös siltä osin kuin sen tarkoituksena on saada kumotuksi nimittävän viranomaisen riidanalaiset päätökset, koska kantajalla, joka ei ole palveluksessa oleva virkamies eikä viranhakija, ei ole henkilöstösäännöissä tarkoitettua asemaa (em. asia Gomes de Sá Pereira v. neuvosto, 24 ja 26 kohta). Kantaja on näin ollen toiminut lain suojaamiseksi, kun taas oikeuskäytännön mukaan kantaja voi vedota kumoamiskanteensa tueksi vain perusteisiin, jotka ovat hänelle henkilökohtaisia (asia T-163/89, Sebastiani v. parlamentti, tuomio 25.9.1991, Kok. 1991, s. II-715, 24 kohta).

33 Lopuksi neuvosto väittää, että välitoimia koskeva kanne ei täytä niitä vaatimuksia, jotka asetetaan tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, jonka mukaan "kanteessa — — on mainittava — — oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista".

Pyydettyjen toimenpiteiden myöntämisen edellytykset

34 Kantaja väittää, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyy, koska näiden päätösten soveltamisen johdosta hän, kuten muutkin jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka ovat yhtä päteviä tai pätevämpiä kuin palvelukseen otetut henkilöt, jää lopullisesti riidanalaisten sihteeristöjen yhdistämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Kantaja täsmentää, että nämä yksityiskohtaiset säännöt eivät koske jonkin viran tai tietyn rajoitetun virkojen määrän täyttämistä, vaan ne koskevat todellisuudessa kaikkien niiden virkojen täyttä-

mistä, jotka on perustettu erityisesti Schengenin säännöstön yhdistämiseksi neuvoston pääsihteeristöön. Riidanalaisten päätösten täytäntöönpano johtaisi siten neuvoston pääsihteeristön virkamieskunnan kokoonpanon olennaiseen ja peruuttamattomaan uudelleenmuodostamiseen. Nämä päätökset ovat lisäksi erityisen merkittäviä, koska ne on tehty rikkomalla räikeästi perustamissopimuksen 24 artiklaa, jolla on perustettu Euroopan yhteisöjen yhteinen neuvosto ja yhteinen komissio, sekä henkilöstösääntöjen säännöksiä, joita sovelletaan aina, kun Euroopan yhteisöjen palvelukseen otetaan virkamiehiä.

35 Jos täytäntöönpanoa ei lykätä, nimittävä viranomainen voi yhdistää neuvoston yksiköihin virkamiehiä, joiden pätevyydestä, tehokkuudesta ja riippumattomuudesta henkilöstösääntöjen liitteen III säännösten mukaan kokoonpantu valintalautakunta ei ole voinut varmistua. Yhteisöjen virkamieskunnan riippumattomuus voitaisiin siten asettaa kyseenalaiseksi.

36 Se, että neuvosto ei noudata velvollisuutta ottaa palvelukseensa vain mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä Schengenin säännöstön soveltamiseksi ja kehittämiseksi, on lisäksi omiaan aiheuttamaan vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa kaikille yhteisöjen jäsenvaltioiden kansalaisille ja aivan erityisesti kantajalle.

37 Riidanalaisten päätösten täytäntöönpanon seurauksena olisi myös, että kantaja jäisi Schengenin säännöstön soveltamisessa ja kehittämisessä lopullisesti yhdistämistä varten perustettuja virkoja koskevan palvelukseen ottamisen ulkopuolelle.

38 Kantaja vetoaa kumoamiskanteessaan esittämiinsä perusteisiin — asiaa tarkemmin täsmentämättä — perustellakseen sitä, että pyydettyjen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Hän rajoittuu korostamaan, että päätös 1999/307/EY tehtiin 30.4.1999, vaikka Amsterdamin sopimus tuli voimaan seuraavana päivänä. Neuvosto teki päätöksen 1999/307/EY, vaikka sillä ei ollut

käytettävissään asianmukaista oikeudellista perustaa. Tältä osin kantaja viittaa neuvoston pääsihteerin neuvoston jäsenille osoittamaan teleksiin nro 1845, jossa ilmoitettiin, että asiakirjan 7581/99 SCHENGEN 29 hyväksymistä koskevien vastausten tuli saapua neuvoston pääsihteeristöön "viimeistään perjantaina 30.4.1999 ennen kello 12.00".

39 Kantaja korostaa 12.5.1999 jättämässään kirjelmässä, että kaikki jäsenvaltiot ovat jättäneet neuvostolle päätöksensä ennen 30.4.1999 kello 24.00, joten päätös 1999/307/EY on tehty ja tullut voimaan 30.4.1999 eikä 1.5.1999. Päätöksen 1999/307/EY lainvastaisuuden johdosta kaikki neuvoston nimittävän viranomaisen sen nojalla tekemät päätökset ovat lainvastaisia.

40 Normihierarkian periaatteen soveltamisesta johtuu lisäksi, että neuvoston päätöksellä ei voida poiketa asianomaisten toimielinten ja henkilöstösääntökomitean kuulemisen jälkeen annetun asetuksen säännöistä.

41 Neuvoston nimittävän viranomaisen riidanalaiset päätökset, joilla Schengenin sihteeristön palveluksessa olleet henkilöt nimitetään virkamiehiksi, ovat lainvastaisia myös sikäli kuin niillä rikotaan henkilöstösääntöjen 4, 27, 28 ja 29 artiklaa.

42 Lopuksi, neuvosto ei voi perustellusti väittää, että Schengenin entisen sihteeristön toiminnan halvaantuminen uhkaisi vakavasti toiminnan jatkuvuutta. Schengenin entisen sihteeristön toiminnasta voitaisiin nimittäin huolehtia ottamalla palvelukseen väliaikaisia toimihenkilöitä noudattamalla henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja, kunnes järjestetään avoimet kilpailut erityisesti perustettujen virkojen täyttämiseksi. Entisen Schengenin sihteeristön jäsenten etu ei voi olla sellainen peruste,

joka oikeuttaa henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja koskevien säännösten rikkomiseen.

43 Neuvosto kiistää sen, että täytäntöönpanon lykkäämiselle asetetut vaatimukset täyttyvät nyt kyseessä olevassa tapauksessa. Se katsoo, että etuja vertailtaessa vaaka kallistuu sen puolelle, että päätös 1999/307/EY, jonka yhtenä tavoitteena on "varmistaa, että sisällytettäessä Schengenin säännöstö osaksi Euroopan unionin säännöstöä kyseisen säännöstön soveltaminen ja sitä koskevien säännösten kehittäminen tapahtuu edelleen niiden moitteettoman toiminnan takaavissa olosuhteissa", pidetään voimassa.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Perustamissopimuksen 179 artiklaa, jonka mukaan yhteisöjen tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista kaikki yhteisön ja sen henkilöstön väliset riidat henkilöstösäännöissä määrätyin tai henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista johtuvin rajoituksin ja edellytyksin, on tulkittava siten, että henkilöstösääntöjä sovelletaan yksinomaan virkamiehiin tai muuhun kuin paikalliseen henkilöstöön kuuluviin sekä niihin, jotka väittävät heillä olevan tällaisen aseman (em. asia Gomes de Sá Pereira v. neuvosto, määräyksen 24 kohta). Muutoksenhakukeinoja koskevat henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla eivät siten koske pelkästään palveluksessa olevia virkamiehiä vaan myös viranhakijoita (asia C-126/90 P, Bocos Viciano v. komissio, määräys 27.2.1991, Kok. 1991, s. I-781, 13 kohta ja em. asia Gomes de Sá Pereira v. neuvosto, määräyksen 24 kohta) ja avoimeen kilpailuun osallistuvia henkilöitä (asia T-37/93, Stagakis v. parlamentti, määräys 16.5.1994, Kok. H. 1994, s. II-451, 16 kohta).

45 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on selvää yhtäältä, että kantaja ei ole henkilöstösäännöissä tarkoitettu virkamies eikä muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja koskevissa säännöksissä tarkoitettu muuhun kuin paikalliseen henkilöstöön kuuluva toimihenkilö, ja toisaalta, että päätöksessä 1999/307/EY ei ole kysymys avointa kilpailua koskevasta ilmoituksesta. Edellä

mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista kantajan ja vastaajan välinen riita-asia sekä välitoimimenettelyn että pääasian oikeudenkäynnin osalta vain, jos kantaja on hakijana johonkin tehtävään.

46 Tilanne ei nyt kyseessä olevassa tapauksessa kuitenkaan voi olla tällainen. Päätöksellä 1999/307/EY ei selvästikään pyritä antamaan muille kuin sen 1 artiklassa tarkoitetuille henkilöille mahdollisuutta tulla otetuiksi yhteisöjen palvelukseen. Kuten kyseisen päätöksen 2 artiklasta nimenomaisesti ilmenee, nimittävä viranomainen voi nimittää neuvoston pääsihteeristöön tämän päätöksen "1 artiklassa tarkoitetut henkilöt" "Euroopan yhteisöjen koeajalla oleviksi virkamiehiksi" "poiketen siitä, mitä [henkilöstösäännöissä] säädetään, ja edellyttäen, että todennetaan [kyseisen] päätöksen 3 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen".

47 Koska päätöksessä 1999/307/EY ei anneta henkilöille, joita siinä ei nimenomaisesti tarkoiteta, mahdollisuutta vaatia nimittämistä henkilöstösäännöissä tarkoitetuksi yhteisön virkamieheksi, kantajaa, joka ei kuulu päätöksen 1999/307/EY 1 artiklassa tarkoitettuun henkilöryhmään, ei voida pitää henkilöstösäännöissä tarkoitettuna henkilönä sovellettaessa henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklaa. Tämä tilanne eroaa tilanteista, joissa on otettu tutkittavaksi perustamissopimuksen 179 artiklaan perustuva kanne, jonka kilpailussa menestynyt hakija on nostanut, koska kilpailun järjestänyt toimielin ei ole tehnyt työtarjousta (asia T-72/89, Bocos Viciano v. komissio, määräys 22.2.1990, Kok. 1990, s. II-57), ja kanne, jonka on nostanut henkilö, joka on hakenut tehtävää, josta on julkaistu avoinna olevaa tointa koskeva ilmoitus (em. asia Gomes de Sá Pereira v. neuvosto).

48 Tästä seuraa, että kantajan olisi pitänyt nostaa kanteensa pääasiassa, johon välitoimia koskeva hakemus liittyy, perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla,

sikäli kuin hän vetoaa siihen, että on mahdotonta, että hän voisi tulla nimitetyksi neuvoston pääsihteeristön virkamieheksi päätöksen 1999/307/EY johdosta.

49 Pääasiaa koskeva kanne siltä osin kuin sillä pyritään kumoamaan päätös 1999/307/EY, vaikuttaa ensi arviolta sellaiselta, että se on selvästi jätettävä tutkimatta.

50 Kantajan pääasiaa koskevassa kanteessa pyritään myös nimittävän viranomaisen riidanalaisten päätösten kumoamiseen. Tältä osin on riittävää todeta, että päätöksen 1999/307/EY 2 artiklassa säädetään, että nimittävä viranomainen "voi nimittää" neuvoston pääsihteeristöön entisen Schengenin sihteeristön jäsenet "poiketen siitä, mitä [henkilöstösäännöissä] säädetään, ja edellyttäen, että todennetaan tämän päätöksen 3 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen". Kuten neuvosto asian toteaa, eikä kantaja ole tätä kiistänyt 12.5.1999 jättämässään kirjelmässä, nimittävän viranomaisen riidanalaisia päätöksiä ei ollut tehty vielä silloin, kun kantaja nosti kanteen pääasiassa. Tältä osin on syytä korostaa, että kantaja ei ole välitoimia koskevassa hakemuksessaan edes yksilöinyt päätöksiä, joista on kyse.

51 Näin ollen on todettava, että pääasiaa koskeva kanne on siltä osin kuin sillä pyritään kumoamaan nimittävän viranomaisen riidanalaiset päätökset, ensi arviolta ennenaikainen ja jätettävä sellaisena myös tutkimatta.

52 Lisäksi välitoimien myöntämisen edellytysten osalta on syytä todeta, että välitoimia koskevan pyynnön kiireellisyyttä on arvioitava ottaen huomioon tarve antaa välitoimimääräys sen estämiseksi, että välitoimihakemuksen esittäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Välitoimihakemuksen esittäneen asianosaisen on näytettävä, että hän ei voi odottaa pääasiassa annettavaa ratkaisua ilman, että hänelle aiheutuu vahinkoa, jolla on vakavia ja korjaamattomia seurauksia (em. asia Willeme v. komissio, määräyksen 36 kohta

ja asia C-65/99 P(R), Willeme v. komissio, määräys 25.3.1999, Kok. 1999, s. I-1857, 62 kohta).

53 Nyt kyseessä olevassa tapauksessa kantaja, joka ei ole esittänyt yhtään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin todeta, että pyydetyt toimet ovat hänen kannaltaan kiireellisiä, on rajoittunut vetoamaan siihen, että hänelle aiheutuu vahinkoa, koska hän jää lopullisesti päätöksessä 1999/307/EY säädettyjen yhdistämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Kantaja ei siten täsmennä, miten päätöksellä 1999/307/EY loukataan, sikäli kuin sellainen loukkaus näytetään toteen, hänen etujaan niin vakavasti, että hän ei voi odottaa pääasiassa annettavaa ratkaisua ilman pyydettyä lykkäystä.

54 Koska kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty, välitoimia koskeva pyyntö on näin ollen hylättävä myös tällä perusteella ilman, että on tarpeen tutkia muita perusteita ja väitteitä, joihin kantaja on vedonnut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti